

zavzeti to mesto, Bitolj mora pasti za vsako ceno. A ta naloga je pa zelo težavna, ker imajo bolgarsko-nemške čete zasedene vse važnejše višine, ki so ključ do Bitolja. Bližnje dni je pričakovati pred Bitoljem velike in odločilne bitke. Ako pade Bitolj, se takoj preseli srbska vlada s prestolonaslednikom vred v zasedeno mesto.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se bje že četrti dan nova bitka ob reki Sommi, ki presega glede trditosti vse dosedanje boje na tem ozemlju. Borba traja noč in dan brez prestedka. Angleško-francoskim četam se je v tej štiridnevni borbi posrečilo zavzeti štiri v razvaline spremenjene vasi. Izgube so na obeh straneh zelo velike.

Pekele ob Sommi

Poročevalec francoskega lista „Liberte“ opisuje boje ob reki Sommi sledeče: Nova, velika bitka ob Sommi že traja tri dni. V tej tridnevni bitki so izstrelili angleško-francoski topovi čez 3 milijone granat in šrapnelov. V pekel ne more biti hujske, kakor je tukaj ob Sommi. Ogenj topov je tako oglašujoč, da se trese zemlja še celo 30 km zadaj za fronto in na ozemlju ob Sommi ni najti peči zemlje, ki bi vsled granat in šrapnelov ne bila razruvana.

Naše žrtve za domovino.

F. Pihler, doma od Sv. Ruperta v Slov. gor., je pisal materi Joželi Oman, da je njen sin Jožef Oman iz Spodnjega Gasteraja, župnija Sv. Jurija v Slov. gor., zadet od italijanske granate, padel junaške smrti zvečer dne 7. julija. Bil je pokopan z vojaškimi častmi in leži na gori Interotto v bližini mesta Asiago. Dopolnil je komaj 20. leto. Na grobu ima lesen križec z lovorjevim vencem. Istega tedna sta padla tudi njegova sožupljana Alojz Snofl in Jožef Cmagar, oba hrabra junaka, ki sta se povsod odlikovala. — Med mnoge žrtve iz vurbarske župnije za domovino smemo prištevati tudi 21letnega mladeniča Janeza Kokol, kmetkega sina iz Gragene. Dne 15. sušca 1915 sta odrinila z bratom-dvojčkom Antonom na bojno polje in sicer Anton na južno, kjer je prišel v laško vietništvo, in Janez na severno, kjer je preteklo zimo v Karpatih vsled bojnih naporov obolel in skozi 14 mesecev v raznih vojaških bolnišnicah svojo neozdravljivo bolezen voljno in Bogu vdan prenašal. Dne 26. avgusta je v vojni bolnišnici na Dunaju, spravljen z Bogom in svetom, mirno v Gospodu zaspal. Truplo so prepeljali domov. Kako je bil priljubljen, pokazal je njegov sijajen pogreb, kakoršnega še na Vurburgu nismo videli. Kljub obilnemu delu mu je prišlo mnogo domačega ljudstva in tudi iz sosednjih župnij na kolodvor v Ptuj naproti ter ga spremilo s častnim vojaškim spremstvom na pokopališče na Vurburgu, kjer sedaj počiva zraven svoje drage in ljube mame, katero je že kot nežno dete, star komaj 5 let, izgubil. — Iz župnije Cirkovec pri Pragerskem je bilo v teku dveh let skoraj ena petina (nad 500) vsega prebivalstva pod orožje vpoklicanih mladeničev in mož. Mnogi so dali življenje za cesarja in domovino: 1. Napast Janez, kmet v Cirkovcah, je umrl kot ulanec v bolnišnici v Krakovu dne 25. septembra 1914, star 31 let. 2. Kaiser Valentin, rojen v Sikolah, nadomestni rezervist, je umrl v bolnišnici v Gradcu dne 31. oktobra 1914, star 33 let. 3. Paj Stefan, lovec, umrl v bolnišnici na Dunaju dne 12. novembra 1914, star 22 let. 4. Auer Sim., padel v Galiciji leta 1915, rojen v Mihovecah, star 28 let. 5. Kaiser Janez, kmet v Cirkovcah, nadomestni rezervist, umrl v Pulju na vnetju obisti dne 15. januarja 1915. Žena je dala njegovo truplo prepeljati na domače pokopališče, kjer je bil kot vojak prvi tukaj pokopan, star 42 let. 6. Zafosnik Jožef iz Dragonje vasi, je bil dne 17. avgusta 1915 pri Doberdolu ranjen in vjet in je letos v italijanskem vjetništvu umrl, star 25 let. Bil je odlikovan z hrabrostno svetnjo II. razreda. 7. Gradšnik Janez iz Starošine, je padel junaške smrti na italijanskem bojišču dne 23. oktobra 1915, star 32 let. 8. Čelan Simon, edini sin znane hiše v Gornjih Jablanah, Bil je dne 22. oktobra 1915 na italijanskem bojišču ranjen (strel v pljuča) in je dne 24. oktobra 1915 izdihnil svojo blago dušo. Bil je veselje in pomoč svojih starišev, lepega vedenja in mirnega značaja, star 29 let. 9. Pernat Blaž, oženjen posestnik in mlinar na Gorici, padel na italijanski fronti dne 16. decembra 1915, star 37 let. 10. Sramek Franc, rojen na Gorici, je umrl dne 20. januarja 1916 v bolnišnici v Mariboru, star 24 let. 11. Zafosnik Rudolf iz Dragonje vasi, naglo umrl na transportu v Melku na Nižje-Avstrijskem dne 21. marca 1916, star 22 let. 12. Vedlin Martin, črnovojnik, posestnik v Mihovecah, je umrl dne 18. maja 1916 v Grosuplju na Kranjskem, star 46 let. 13. A. Medved, kmeti sin v Strgojnci, padel na tirolski fronti dne 16. maja 1916 in je pokopan v Pietrrossa na južnem Tirolskem, star 22 let. 14. Štampfl Izidor, kadet, iz Strgojnce, padel dne 20. maja 1916, in po-

kopan v Costalta na južnem Tirolskem, star 22 let. 15. Fakin Janez iz Sikol, bil je ranjen v roko pri Lublinu dne 1. julija 1915. Vsled bolezni, katero si je nalezal na ruskem bojišču, je bil od 28. novembra 1915 na dopustu in mu je dne 8. avgusta t. l. smrt pretrgala nit njegovega mladega življenja, star še le 21 let in je prvi pokopan na za vojaške določene prostoru tukajšnjega mirodvora. 16. V bolnišnici v Belgradu je letos umrl tudi Janez Kušar iz Sikol, zadet v glavo, star 28 let. Mnogi se pa pogrešajo, ker od nekaterih dalj časa ni nobenega glasu, n. pr. Janez Pernat, Alojz Zumer, Alojz Kaiser, F. Vuk in drugi. Ne manjka pa takih, ki so bili z raznimi svetinjami odlikovani. Vsem, ki so dali svoje življenje za vero, dom, cesarja, večna luč naj sveti, ranjenim in bolnim ljubega zdravja, vjetim in vsem, ki so na fronti ali v zaledju, srečno vrnitev najljubi Bog podeli!

Vsem tem vrlim padlim slovenskim junakom naj bo dobrotljivi Bog večni plačnik.

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Prestavljeni so sledeči č. gg. kaplani: Ivan Alt iz Slov. Bistrice kot vikar v Ptuj; Franc Sternšek iz St. Vida pri Planini kot I. kaplan v Slov. Bistrice; Anton Medved iz Majšperga v St. Vid pri Planini; Ivan Ogulin iz St. Vida pri Grobelnem v Majšpergu; o. Gabrijel Planinšek od Sv. Trojice v Ljubljano. — Č. g. Jožef Toplak, vikar v Ptuj, je dobil radi bolehnosti šestmesečni dopust.

Nov župnik v Radgoni. Župnijo Radgona je dobil kn.-šk. tajnik dr. Avgustin Kraus. Je zmožen tudi slovenščine.

15. vojna pobožnost v Mariboru. Prihodnje nedeljo, dne 1. oktobra, se bo povodom 15. vojne pobožnosti, ki se vrši v celi škofiji, vršila velika vojna prošnja procesija, združena z veliko vojno pobožnostjo v stolnici in baziliki Matere Milosti. Vsporedi. t. Ob 3. uri popoldne v stolnici slovesne litanije Srca Jezusovega s sv. blagoslovom. 2. Po litanijah Marijina pesem „Kraljica miru.“ Poje pevski zbor Cecilijanskega društva. Nato razvrstitev procesije. 3. Procesija se bo pomikala skozi Stolno ulico, čez Glavni trg, Nagyiove ulice, Sodnijsko ulico in Tegethoffovo cesto v baziliko Matere Milosti. Pri procesiji se bo molilo: Litanije vseh svetnikov, litanije Srca Jezusovega in sv. rožni venec. 4. V baziliki slovesen vohod. Lavretanske litanije z molitvijo za mir in sv. blagoslov. 5. Pridiga prevzvišenega g. knezoškofa. 6. Po pridigi cesarska pesem. Procesija, katere se udeležijo tudi šolski otroci in drugi zavodi, se vrši pri vsakem vremenu.

Mladinska organizacija se je med štajerskimi nemškimi katoliki med vojsko zelo oživela. Duša mladinskega gibanja je glavni urednik „Volksblatta“, Karol Svehler. Dne 8. oktobra imajo mladeniške organizacije velike romarske pobožnosti in sicer na Frauenbergu pri Lipnici, v Maria-Eihkeglu in v Mariji Lankovici. Ravno mladeniči, izstopivši iz šole, so najbolj potrebni dobrega prijateljstva in vodstva, in ti mladeniči željno pričakujejo njim prikladnega gibanja.

† Filip Koderman, nadučitelj v pokoju, je dne 17. septembra po kratki bolezni umrl v Bočni in bil dne 19. septembra pokopan. Pogreb se je vršil za sedanje razmere najslajnejše. Pred šolskim poslopjem v Bočni se je od prebлага rankega poslovič g. I. Kelc, naključni v Novisti, v cerkvi pa po kolenih vigilijs in mašah vlč. g. župnik Potokar, ki je očrtal njegovo življenje kot vzornega učitelja in vzgojitelja, očeta in gospodarja, delavca in katoličana. Kot vzoren učitelj je služboval 46 let; vzgojil in poslal je v srednje šole več tisoč obče znanih mož, med katerimi naj posebno omenimo pred kratkim umrlega profesorja Antona Bezenška v Sofiji. Ob odprtem grobu je vzel gniljivo slovo njegov stari prijatelj g. Franc Brinar, nadučitelj v Gotovljah. Velika množina ljudstva iz Zadrečke doline in Gornje Grada je skazala vrlenu in nepozabnemu možu zadnjo čast, ravno tako šolska mladina iz Bočne, ki je nosila mnogobrojne zadnje pozdrave v vencih. Za preblagim in dobrim očetom žalujeta gospa Josipina Bizjak, nadučiteljjeva soproga v Bočni, in g. dr. K. Koderman, odvetnik v Mariboru. Rajni Koderman je bil rojen dne 1. aprila 1834 v St. Lovrencu na Dravi, polju, kjer je obiskoval tudi domačo ljudsko šolo. Na to je šel eno leto v realko in potem v pripravniški tečaj v Mariboru. Leta 1856 je napravil izkušnjo u-sposobljenosti v Gradcu in bil potem nastavljen kot šolski provizor v Zrečah pri Konjicah. Tri leta pozneje je došel v enaki lastnosti na Frankolovo pri Celju, kjer je postal leta 1865 stalni učitelj. L. 1875 pa nadučitelj; tu je deloval do leta 1897, nakar je stopil v prezasluzeni pokoj, katerega je pozneje užival na Polzeli in nazadnje v Bočni pri svoji ljubljenski hčerki. Koderman ni bil samo vrl učitelj in izvrsten vzgojitelj, ampak tudi marljiv stanovski organizator. V zvezi s tovarišema Vučnikom in Zdolskom je ustanovil prvo slovensko učiteljsko društvo na Slovenskem štajerskem s sedežem v Celju ter je isto podpiral do svoje upokojitve. Ni zamudil skoro nobenega zborovanja. Lepo je bilo gledati, kako so se mlajši tovariši, katerim so šumeli razni lepi ideali po

glavi, zbirali okrog mnogo starejšega Kodermana, kakor ukažljivi otroci okoli svojega predobrega očeta, ter pazno poslušali dobre svete izkušenega moža. A nanj jih je vezala še druga okolnost. Koderman je užival splošno zaupanje pri sodobnih kolegih, kar izpričuje dejstvo, da je bil 20 let zastopnik učiteljstva v nemško navdahnjenem okrajnem šolskem svetu v Celju. Takratni glavari in umrli okrajni šolski nadzornik Ambrožič niso bili posebno naklonjeni slovenskemu učiteljstvu. A Koderman si je znal s svojo mirno, dobro premišljeno in tehtno besedo pridobiti tak upliv, da je marsikatega tovariša rešil nepotrebnih sitnosti. Bil je moder, neustrašen in dosleden zastopnik, katerega so tudi nasprotniki morali spoštovati. Koderman pa je tudi med kmetiskim ljudstvom neumorno deloval. Njegovo plodonosno življenje ni bilo praznik, ampak neprestano delo. Na Frankolovem je bil eno dobo župan in 23 let občinski tajnik. Odpovedal se je svojim počitnicam in je bil zavsem 52 let organist. Tudi kmetijstvo je pospeševal, ter je za to dobil od c. kr. Kmetijske družbe srebrno kolajno. Njegovo vsestransko delovanje ni ostalo neopazeno. Občina Frankolovo ga je kot svojega velikega dobrotnika imenovala svojim častnim občanom, od cesarja pa je dobil srebrni zaslužni križec s krono: dobil je tudi kolajno za 40letno zvesto službovanje. In sedaj si si oddahnil ter spiš večni sen! Ohranimo vrlenu tovarišu, neumornemu delavcu, iskrenemu slovenskemu rodoljubu in jeklenemu značaju časten spomin!

Slovenski učiteljski padel. Padel je na južnem bojišču, zadet od težke granate, mariborski učiteljski Stanko Pokrivač, doma v St. Bollenku na Kogu. Pokopan je severno od Asiaga. Priden mladenič in navdušen junak je rad in pogosto poročal svojim prijateljem, kake se godi njemu in drugim slovenskim mladeničem na bojnem polju. Zadnje poročilce, datirano 17. julija t. l., pravi: „Zadnji dnevi so bili strahoviti za nas uboge vojaške tukai. Že sem zgubil upanje, da bi še enkrat prišel k svojim dragim. To so bili moji nepozabni trenotki. Vreme imamo tudi slabo. Skoraj sploh dežuje. Upam, da bo skoraj konec tega trpljenja in težav!“ Bil si rešen, dragi Stanko! Tvoja ljubljena domovina Ti ostane hvaležna! Mi se solzimo za Teboj in Ti želimo večni mir in počitek pri Bogu!

Vpoklicani črnovojniki. Na razna vprašanja odgovarjamo, da bodo črnovojniki, ki so bili pri zadnjem prebiranju spoznani sposobni za vojno službo, vpoklicani dne 2. in 10. oktobra 1916, in sicer oni, ki so rojeni v letu 1871 do vsletega leta l. 1866 dne 2. oktobra, oni pa, ki so rojeni v letih 1892—1890, 1884—1880 pa dne 10. oktobra. Nastop do 11. ure popoldne. — Letnike 1866—1861 namerava vojna uprava uporabiti samo za službo v zaledju in za etapno službo.

Podcastniški list v slovenskem jeziku! Zelji, naj prične izhajati list „Unteroffiziers-Zeitung“ tudi v slovenskem jeziku, je vojno ministrstvo z odlokom št. 22.592 ugodilo.

Državna zadruga osrednja blagajna. Naložbe pri kreditnih zadrugah in njihovih zvezah stalno naraščajo. Brez dvoma pa to treba po končani vojski večji del hranilnih vlog zopet izplačati. Pri marsikateri posojilnici bo tedaj denarja primanjkovalo in zato je Splošna zveza kmetijskih zadrug zopet načela vprašanje, da bi se osnovala za vso državo osrednja zadruga blagajna. Upravni odbor Splošne zveze je mnenja, da se da taka organizacija z ozirom na avstrijske razmere osnovati le kot državni zavod. Splošna zveza zastopa dalje tudi stališče, da je potrebno tak zavod ustanoviti še pred koncem sedanjje vojske.

Kmetijsko zadrugništvo v Avstriji ob vojnih posojilih. Po poročilih, ki so došla Splošni zvezi avstrijskih zadrug na Dunaju, se je pri kmetijskih zadrugah in njihovih zvezah podpisalo: pri I. vojnem posojilu K 31.183.303, pri II. posojilu K 49.713.089, pri III. posojilu K 100.585.207 in pri IV. vojnem posojilu K 154.929.356. Ti podatki pa niso popolni, tako da se more soditi, da je bilo pri vseh štirih posojilih podpisanega najmanj 350 milijonov kron. Seveda bi bilo napačno domnevati, da so člani kmetijskih zadrug in vlagatelji rafajzenskih posojilnic podpisali samo to svoto. Mnogo jih je bilo, ki niso podpisali pri svoji organizaciji, ampak pri hranilnicah in bankah, poštinih uradih in pri davkarjih. To se je zgodilo deloma vsled velike propagande, ki so jo ti zavodi razvijali, deloma vsled tega, da bi ostale njihove prijave bolj tajne. Priznati pa se mora, da so se kmetijska zadruga izvanredno odlikovale pri delu za vojna posojila.

Nov zadrugni zakon? Pri zadnji seji načelstva Splošne zveze kmetijskih zadrug je poročal njen načelnik, da se čuje, da namerava vlada še med vojsko izdati nov zadrugni zakon, seveda naredbenim potom. To vprašanje je obravnaval pravni odsek Splošne zveze in je sklenil, nekoliko izpremeniti svoječasne predloge, ki jih je bila Splošna zveza stavila z ozirom na izdani načrt zadrugnega zakona, in te izpremenjene predloge z utemeljitvijo vred predložiti vladi v uvaževanje.

Plačevanje davkov. V 4. četrtletju 1916 se morajo neposredni davki na štajerskem plačati od navedenega dne naprej: I. Od zemljarine, hišne-razredovine in najmarine ter od 5% davka od najemnine onih poslopij, ki so prosta najmarine: 10. mesečni

obrok dne 31. oktobra 1916, 11. mesečni obrok dne 30. novembra 1916, 12. mesečni obrok dne 31. decembra 1916. II. Od občne pridobnine in pridobnine podjetij podvrženih javnemu dajanju računov: 4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1916. III. Od rentnine in dohodnine, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah, oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke. 2. polletni obrok dne 1. dec. 1916.

Novi 2vinarski novci iz železa, ki pridejo, v kratkem v promet, bodo v sredi preluknjani.

Varujte se pred strupenimi gobami! Kljub mnogim nesrečam, ki so se že dosedaj zgodile vsled zavzivanja strupenih gob, se še zmirom in povsod dogajajo slučaj, da prihajajo na trg strupene gobe. To prihaja od tod, da se pečajo danes z nabiranjem gob tudi ljudje, ki nimajo zato popolnoma nobenih izkušenj. Zgodilo se je, da so celo gostilne nakupile strupene gobe, da jih nudijo svojim gostom, v dobri veri seveda, da so gobe užitne. Da se taki slučaj, ki postanejo lahko usodopolni, ne dogode več, se prebivalstvo ponovno opozarja, da je pri nabiranju gob skrajno previdno. Najbolj pa lahko pazijo gospodinjstva pri kuhanju gob. Ako goba, ko jo razrežeš, postane črna, ali če dobi v loncu, kjer se kuha, črno barvo, je prav gotovo strupena. Pri suhih gobah ni tako natančno. V suhih gobah sicer še ostane nekaj strupa, a ne toliko kot ga je v sveži gobi. — V Temišvaru na Ogrskem je dne 23. t. m. umrlo v neki gostilni 5 oseb, ki so zavzele strupene gobe.

Zopetna upeljava rednega časa. Ker stopi za letošnje poletje uvedeni „poletni čas“ z dnem 30. t. m. zopet iz veljave, se v noči od 30. septembra na 1. oktober vse javne ure temu primerno premaknejo za eno uro nazaj.

Zvišane poštno pristojbine. Izšli sta dve novi cesarski naredbi, s katerima se določa, da se s 1. oktobrom t. l. zvišajo razne poštno, brzojavne in telefonske pristojbine ter da stopijo istotako s 1. oktobrom nove poštno znamke, dopisnice, zalepke itd. v veljavo. Za navadna pisma, težka do 20 gramov, je zvišana pristojbina od 10 v na 15 v. za pisma, kojih teža znaša več kakor 20 gramov, bo znašala pristojbina 15 v in vrhutega še za vsake 20 gramov po 5 v. Za priporočena pisma je še vrhutega plačati pristojbino 25 v. Teža pisma je neomejena. Poštne dopisnice, katere izdaja poštna uprava, bodo stale 8 v, dosedaj 5 v, dopisnice pa, katerih ni založila poštna uprava, se pa morajo opremiti z znamko po 10 v. Poštna pristojbina za raznovrstne razglednice znaša 10 v. Za tiskovine je določena pristojbina 3 v za vsake 50 gramov. Za vzorce blaga znaša pristojbina do 50 gramov 10 v, za vsake nadaljnih 50 gramov po 5 v. Vzorce blaga, kojih teža znaša več kakor 500 gramov, poštni uradi ne odpošiljajo. Te pristojbine so veljavne za Avstro-Ogrsko, Bosno, Hercegovino in za Nemčijo. Za pismo, katero si odposlal brez 15vinarske znamke, mora naslovljenec plačati polovico več, torej 30 v, isto velja glede dopisnic, katerih ni založila poštna uprava in glede razglednic. Za denarna pisma znaša pristojbina 60 v ter še vrhutega za vsake 300 K označene vrednosti po 5 v. Za poštno zavoje je določena pristojbina od 5 do 5 kg. Za zavoj do 5 kg znaša pristojbina 80 vin, za poštni zavoj od 5 do 10 kg 2 K, od 10 do 15 kg 3 K in od 15 do 20 kg 4 K. Poštnih zavojev, kojih teža znaša več kakor 20 kg, poštna uprava ne bode sprejemala. Za poštno zavoje, kojih teža znaša manj kakor 1 kg, je v notranjem prometu določena pristojbina 60 v. Za poštno nakaznico v notranjem prometu znaša pristojbina do 50 K 20 v, za višje zneske pa znaša pristojbina razven 20 v še po 5 v za vsake 50 K. Pristojbina za brzojavke je določena do 10 besedi 1 K, kar je pa več kakor 10 besedi, za vsako besedo po 8 v, dosedaj 6 v. Ker so torej s 1. oktobrom zvišane razne poštno pristojbine, bodo stopile s 1. oktobrom v veljavo nove poštno znamke, nove dopisnice, zalepke in poštne nakaznice. Sedašnje poštno znamke, dopisnice itd. ostanejo v veljavi do dne 31. decembra 1916. Da ne boš trpel škode, se opozarja, da moraš s 1. oktobrom t. l. na vsako pismo, na katero si prilepil znamko po 10 v, še prilepiti eno znamko po 5 v, če namreč teža pisma ne znaša več kakor 20 gramov, na vsako dosežanjo dopisnico še prilepiti po eno znamko za 3 v in na vsako zalepko še eno znamko po 5 v. Priporočila se, da pisem, kojih teža znaša več kakor 20 gramov, ne vržeš kar slepo v nabiralnik, čeprav si jih opremil z 15vinarsko znamko. Glede teže posameznega pisma se dobe tozadevna pojasnila na vsakem poštnem uradu. Nadalje se priporočila, da stare znamke, dopisnice in zalepke zamenjaš na poštnem uradu z novimi, da se tako izogneš pomotam in neprilikom. S 1. marcem 1917 postanejo neveljavne vse dosežanje poštno znamke, dopisnice, zalepke itd.

Gospodarske novice.

Deželni davek na vino. V zadnji seji deželne odbora je predlagal finančni poročevalec dr. pl. Kaan, da se uvede na vse vino deželni davek in se povpraša pri vladi, če bi predložila zakon v potrjenje. Deželni odbornik dr. Verstovšek se je kot zastopnik Slovenskega Štajerja odločno protivil tej novi nakani finančnega poročevalca ter utemeljeval svoj protest zlasti s tem, da je vino-

gradništvo zelo nežna in občutljiva narodno gospodarska panoga; cene sedanega časa ne smejo biti merodajne za tako dalekosežne ukrepe. Posebno je opozarjal slovenski odbornik na dejstvo, da sme nove davke nalagati le deželni zbor, nikdar pa deželni odbor. Večina je sprejela začasno predlog, da se zveze načelno za davk in deželni glavar vprasa pri vladi, če bi ta potrdila tozadevne sale pe. Odbornika Hegenhofer in dr. Verstovšek sta glasovala proti in zadnji je dal v zapisnik ugovor manjšane kljub temu, da je tudi vladi.

Kako bo prihodnje leto z modro galico, ali se bo dobila in ali mi svetujete modro galico že sedaj kupiti, ker se mi je nekaj ponujalo 1 kg po 10 K? — Odgovor: Na Vaše vprašanje odgovoriti bi značilo prorokovati, tega pa seveda ne znamo. Če bo vojna pravočasno končana, bo modre galice dovolj po razmeroma nizki ceni, če pa še ne, bo pa še veliko dražja nego letos. Če smo prav poučeni, skrbi kmetijsko ministrstvo že sedaj, da bo dovolj državne modre galice za vinogradnike pripravljene, s katero se bo ob pravočasnem in varčnem škropljenju izhajalo, zlasti če se bo mešala z galunom. Po našem mnenju, ki pa seveda ni nezmotljivo, se vinogradnikom glede modre galice za prihodnje leto ni nič bati.

Vprašanja in odgovori. 1. Vprašanje: Postavil sem k mlinu vso pšenico, ki jo imam. Seveda ne z naša niti od daleč množine, ki jo potrebujem za celo leto. Sedaj pa se mi odvzeli pri mlinu še polovico te pšenice. Kaj naj storim? Odgovor: Pritožite se osebno ali po občini naravnost na c. kr. namestništvo, povejte, da ste ubog in da vam naj vrnejo pšenico, ki vam gre za vašo družino po cesarskem ukazu z dne 11. jun. 1916. — 2. Vprašanje: V mlin je stopila voda in spodnjo polovico žaklja, v katerem je bila moja pšenica, pošteno zmočila, da je pšenica začela kiti. Ko je prišla komisija, je gornjo polovico vzela, spodnjo pa mi je pustila. Tako sem sedaj brez vsake pšenice. Prosim, nasvetujte mi, kaj naj storim! Odgovor: Isto, kar smo svetovali na gornje vprašanje. — 3. Vprašanje: Predpisali so mi, da moram oddati toliko žita, da mi ostane komaj za seme, za preživljenje družine pa nič. Kaj mi je storiti? Odgovor: Odpišite na glavarja, naj vam popravi oddatni list. Priznajte istinito, koliko žita ste pridelali, koliko ga mislite sejati in koliko vam ga gre po znanih predpisih za prehranitev vaše družine. Ako bi se vam ne ugodilo, pišite na c. kr. namestnika v Gradcu. Sicer pa preberite naš članek „Se enkrat: Oddaja žita!“

Kaj je z mlini? Nekateri mlinarji zahtevajo, da mora kmet za polovico žita v mlinu, ki mu ga je olast pustila, prinesiti od glavarstva uradno dovoljenje za zmletje. To so nepotrebne sitnosti mlinarjev. Za žito, ki je ostalo kmetu v mlinu, ni treba nobene uradnega dovoljenja, ampak ga mora (polovico) mlinar zamleti in mu izročiti moko, ne da bi za to še zahteval uradnega dovoljenja. Drugače je seveda z žitom, ki ga namerava iz svoje šrambe dati na mlin. Za tako žito moraš pri županu zahtevati uradno dovoljenje ali karto za mlin, katero se mora poslati, predno zapelješ žito v mlin, okrajnemu glavarstvu. Se le potem, ko okrajno glavarstvo karto potrdi, smeš svoje žito poslati v mlin.

Cene za krompir v trgovini na drobno. Ces. namestništva je določila cene za krompir v trgovini na drobno in sicer: Za prebrani krompir (jajče velikosti) 19 v 1 kg, za neprebrani krompir 17 v. Za kratek in deželi, kjer se mora krompir od daleč dovažati, sme politična oblast dovoliti nekoliko višje cene, ki pa se morajo javno razglasiti. Cene za podrobno prodajo veljajo edino za množine pod 100 kg.

Ureditve prometa z živino za celo Avstrijo. Živinoprometni zavodi, kakor ga imamo na Štajerskem, so se sedaj upeljali za celo Avstrijo. Ker so taki zavodi poslovali dosedaj samo v nekaterih deželah, živinski promet v Avstriji ni bil enoten. Odslej bo drugače. Na Dunaju se je osnovala osrednja komisija, ki bo določevala, koliko mora vsaka posamezna dežela dati živine za vojaštvo in civilno prebivalstvo. Živinorejcem in mesarjem lahko deželna oblast dovoli samostojno nakupovanje živine za domačo potrebo.

Koruzni storži živinska piča. Štajersko cesarsko namestništvo razglašajo: S cesarsko naredbo z dne 11. junija t. l. so zaseženi koruzni storži, vsled česar je prepovedano uporabiti koruzne storže za kurivo ali za gnoj, marveč se jih mora uporabiti za živinsko pičo. Kdor pa ima toliko koruznih storžev, da jih ne bo mogel pokrmiti, je dolžan, da jih ponudi komisijonarjem vojno-žitno-prometnega zavoda. Cene za koruzne storže bo v najkrajšem času določilo politično ministrstvo.

Hitrejše plačilo za vojne dajatve. Uradno se razglašajo: Po dosedanjih predpisih zakona o vojnih dajatvah so morale iti vse zahteve za povračilo kake vojne dajatve ali za odškodnino za škodo, ki je nastala v kakem slučaju iz zakona o vojnih dajatvah, in katere niso bile plačane ali pa se dajatelj ni nikakor zadovoljil s priznanim zneskom, na okrajno ali na deželno komisijo in jih je še le nato rešila ministrska komisija. To počasno reševanje bo za mnogo slučajev najbrže odpravila ravnokar izšla cesarska naredba, oziroma naredba ministrstva za deželno

brambo, ki pooblašča okrajno in deželno komisijo, da se v nedvoumih slučajih do nekega najvišjega zneska dogovorijo s stranko o zahtevi, nakar odpade to postopanje in se znesek izplača.

Vojaški konji za kmetijska dela. Vojaška uprava je dovolila, da ostanejo vojaški konji, katere so si kmetje izposodili za obdelovanje kmetijskih posestev, še tudi nadalje na kmetih in sicer tako dolgo, dokler ne bodo dovršena jesenska dela na polju.

Kako velekapital zvišuje cene. Pivovarinarji so sklenili, da bodo zvišali cene za pivo za 1 K 20 v do 1 K 40 vin. za liter. Kot razlog za zvišanje vajajo, da se je varjenje piva zaradi pomanjkanja lečmena omejilo. Po tem načelu bi se morala tudi cene za vse kmetijske predmete zvišati, ker se je njih produkcija vsled slabega vremena omejila.

Najvišje cene za vžgalice je trgovinski minister določil tako-le: Švedske ovoj 100 skatljic 4.90 K, 10 skatljic 52 v, 1 skatljica 6 v. „Mikado“ 100 skatljic 7.55 K, 10 skatljic 84 v, 1 skatljica 10 v. Zveplane vžgalice 100 skatljic 5.95 K, 10 skatljic 64 v, 1 skatljica 7 v. Vsakemu se mora dati na zahtevo 10 skatljic. Za vžgalice, kojih čisti dobiček je namenjen v dobrodelne ali društvene namene in ki so kot take na skatljici označene, niso veljavne te najvišje cene.

Za tobakarje. Z dežele se nam piše: Prišel sem v trafiko in sem zahteval tobaka za pipo. Mož, ki je bil pred menoj v trafiki, ga je dobil dva zavojčka in sosed, ki je prišel za menoj, tudi toliko, a jaz ga nisem dobil. Ali ne velja enaka pravica za vse tobakarje? Odgovor: Seveda velja enaka pravica za vse. Če vam trafikantinja ni hotela dati toľake, desiravno ga je imela dovolj v zalogi, se lahko pritožite na okrajno finančno ravateljstvo. Navesti pa morate priče, ki vam bodo vašo trditve, da je res še imela tobak na razpolago, potrdile.

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatecu je postalo nekoliko bolj živahno. Tudi nekaj tujeega hmelja so že spravili na trg. Po lanskem tujem hmelju ni nobenega popraševanja, letošnjega še pa ni toliko na trgu, da bi se bile nastavile cene, čeprav se vrtelberski hmeljski trgovci že precej zanimajo za savinjski hmelj.

Se enkrat: Nabirajte in sušite gobe! Po naših gozdovih raste sedaj mnogo vžitnih gob. Nabirajte jih povsod pridno in jih sušite za zimo!

Kako napraviš žarko mast zopet zavžitno. Zelo rado se pripeti, da postane svinjska mast pa tudi sirovo maslo tako žarko, da za človeško hrano ni zavžitno. Nekemu zdravniku v Norimbergu se je posrečilo izumiti zelo preprosto sredstvo, kako napraviti svinjsko mast zopet zavžitno, ako je postala žarka. Na 1 kg pokvarjene masti vzemi dve srednje veliki čebuli in sicer z olupom vred. Eno čebulo prereži čez sredo, eno pa pusti celo. Obe čebuli in sicer eno celo in eno čez sredino prerezano, deni v pokvarjeno svinjsko mast in kuhaj vse skupaj skozi pol ure na ognju, ki pa ne sme biti preveč močan. Predno se mast strdi, odstrani čebulo iz masti. Že med kuhanjem se opazi, da gineva iz zabele neprijetni duh, in ko se je mast ohladila, je pa popolnoma izginil. Čebula, zlasti čebulova lupina, vsebuje po mnenju imenovanega zdravnika snovi, ki odvzamejo masti žarek okus. Na ta način se je posrečilo imenovanemu profesorju-zdravniku, napraviti veliko množino žarke svinjske masti zopet zavžitne. Iz raznih tozadevnih poskusov se je tudi dognalo, da mast, ki postane na ta način zopet zavžitna, ne povzroča v človeškem želodcu nobenih ovir pri prebavljenju, je torej popolnoma neškodljiva.

Karte za mast. S 1. oktobrom se za celo Avstrijo upeljuje karte za mast, ki pridejo v poštev le za tiste, ki si morajo mast ali surovo maslo kupovati. Kmetijska in druga gospodinjstva, ki imajo v zalogi ali pridelujejo mast, morajo do vsakega 20. dne v mesecu pismeno okrajnemu glavarstvu naznaniti, koliko masti imajo v zalogi. Kdor pa ima manj masti v zalogi kot 1 kg za vsako osebo, ki je stara nad 3 leta in manj kot ½ kg za vsakega otroka v starosti od 1 do 3 let, ima pravico do karte za mast. V to svrhu mora pri županu izpolniti tozadevno tiskovino. Karta za težke delavce (kmetisko prebivalstvo) se glasi na teden za 150 gramov spuščene masti ali olja, oziroma 180 gramov surove masti (špeha). Poleg karte za mast ima še vsak tudi pravico do karte za surovo maslo, ki se glasi na enako množino, kakor karta za mast. Odslej naprej se bo smelo mast, špeh, zabelo in surovo maslo prodajati edino proti kartam za mast. — Glede kart za mast opozarjamo oblast na nedostatek, ki bo na škodo kmetiskemu prebivalstvu. Glede uporabe masti oblast ne upošteva razločka med čisto (spuščeno) mastjo in zasekano zabelo. Zasekana zabela pa je mnogo težja kot spuščena mast in skoro polovico manj izda. Ker ima kmetisko prebivalstvo večinoma samo zasekano zabelo, naj bi oblast določila, da bi se smelo te zabele na teden vsaj polovico več uporabiti kot spuščene masti.

Razne novice.

Za 485.000 K — 1 K. Kezdivasarhelska zasebnica židinja Adolfini Pap je pred Rumuni pribežala v Budimpešto in je tam v svoji razburjenosti izgubila hranilnično knjižico, na katero je bilo vložnih 485.000 K. Hitela je na policijo, da poda ovdob, a ni še opravila, ko je prišlo ubožno obločeno dekletce in položilo na mizo izgubljeno hranilnično knjižico. Gospa Adolfini Pap je bila vsa iz sebe vesela in ko

je se izvedela, da je ubožno dekletce pribežalo s svojimi starši iz Sedmograške, ni mogla premagati več svoje gluženosti in je za pošteno vrnitev hranilnične knjižice 485.000 K darovala ubogemu dekletcu — eno celo krono!!!

V naredniški uniformi. Minoli teden je prišel v Mohaču na Ogrskem v pisarno 5. bosanskega pešpolka narednik in je ukazal nekemu infanteristu, da naj vzame puško, natakne bajonet in naj gre z njim. V spremstvu tega infanterista je šel narednik v hišo posestnika Tasija in rekviriral voz in 2 konja. S tem vozom se je peljal v različne vasi v okolici Mohača in pobiral tam milodare za sedmograške uboge begunce. Župniku v Kolkedu se je to narednikovo početje zdelo sumljivo in pozval je moža, naj se izkaže. Narednik je odgovoril s psovskami in z grožnjami, a jo je prav hitro odkuril. Odpeljal je seboj še cel voz pšenice. Izkazalo se je kmalu, da ta narednik sploh ni noben vojak, nego bivši sluga nekoga trgovca v Mohaču, ki se že dalje časa bavi samo s sleparijami in izhaja pri tem prav dobro. Vjeli ga do zdaj še niso.

Smrt in Turki. Turkom ni mnogo do življenja, ne žalujejo po svojih mrtvih, niti ne pripisujejo smrti velike važnosti. Zato tudi ni pri njih žalostnih in dragih ceremonij, kakor pri nas. Čim je nastopila smrt, operejo mrtvece, v usta, nos in uha jim stavljajo bombaža, jih zavijajo v bel prt in čim so jih položili v odprt zaboj, ki ga prekrijejo po kratki molitvi, odnašajo mrtvece na pokopališče in jih pokopavajo z obrazom proti vzhodu.

Dopisi.

Maribor. Prihodnjo nedeljo, dne 1. oktobra, bo nauk za tretji red sv. Frančiška izjemno ob dveh popoldne in ne ob pol treh, kakor navadno. Po nauku se začne vojna pobožnost. Iz bazilike Matere Milosti gre procesija v cerkev sv. Alojzija in tam bodo večernice.

Jarenina. V torek, dne 26. septembra, je umrl, spreviden s sv. zakramenti, v Jelenčah 81letni posestnik Ivan Jarc. Pogreb jutri v petek, dne 29. t. m., ob 9. uri dopoldne, na jareninsko pokopališče. Vrlemu katoliško-slovenskemu možu svetila večna luč!

Gradec. Slovenci-begunci in drugi so imeli v nedeljo, dne 24. sept., popoldne v cerkvi usmiljenih bratov zopet pridigo, pete litanije s cesarsko pesmijo in eno Marijino, da bi že kmalu konec bil bede beguncev. Prihodnja slovenska pobožnost se vrši v nedeljo, dne 8. oktobra, v imenovani cerkvi. Mariji pobožne pesmi pevati je že nam Slovincem priročno, torej le goreče in pobožno vzdignimo svoj glas, ko se orglje oglasijo ter s svojim krepko-navdušenim petjem počastimo trojedinega Boga in našo nebeško mater priprošnjico Marijo Devico, zlasti sedaj v rožnovenskem mesecu oktobru. Slovinci! Zbirajte se krog Marije, naše Pomočnice!

Ljutomer. Predmojster Jožef Nemec od domobranskega topničarskega polka št. 1. doma iz Salinec pri Ljutomeru, je bil v bojih pri Asiago odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo II. vrste.

Sv. Urban pri Ptuj. Liza Železnik, kmetica v Levjancih, je odposlala 4 sinove v vojno službo: prvi sin Jožef, veleposestnik v Levjancih, je v ruskem vojnem vjetništvu; drugi sin Franc, posestnik v Krčevinah pri Vurbergu, je v vojni; tretji sin Janez je sedaj na dopustu in četrti sin Alojz, veleposestnik v Bišu, je služil od začetka vojne in sicer najpoprej v bitkah proti Rusom, kar je srečno preštel, potem pa proti sovražnim polentarjem, kjer ga je sovražni šrapnel zadal tako nesrečno, da je storil junaško smrt za domovino in cesarja. Pokopan je v Belvodu.

Sv. Urban pri Ptuj. Kakor smo že poročali, je bil Franc Polič, štabni narednik, doma pri Sv. Urbanu, odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda in predlagan za zopetno odlikovanje. In res je sedaj dobil veliko srebrno hrabrostno kolajno. Je kot poveljnik pol stotnije brez lastnih izgub odločil osem ruskih napadov. Na svojih junaških prsi si sedaj bronasto, malo in veliko srebrno hrabrostno svetinjo.

Črnogora pri Ptuj. Na Ptujski gori je dne 24. sept. zatisnila k večnemu počitku oči mati c. kr. okrajnega šolskega nadzornika Ivana Drelfaka, gospa vdova-poštarica Julija Drelfak. Dosegla je visoko starost 78 let. N. v. m. p.

Vuzenica. V nedeljo, dne 1. oktobra, bo pri Materi božji na Kamnu vojna pobožnost. V procesiji gremo k Materi Milosti prosit za našega ljubečega cesarja, za našo hrabro armado in za skorajšnji mir. Vuzenčani! V nedeljo vsi na Kamen k Mariji! — V nedeljo smo pokopali šestletno hčerko Zofko Črešnik, ki je umrla vsled skrlatice. Lani je padel njen oče Anton Črešnik. — Dne 10. sept. je od laške granate zadet padel na južnem bojišču praporščak-učitelj g. Maks Viher, sin tukajšnjega veleposlužnega g. nadučitelja Maksa Viher. Pokojni je nazadnje služboval v St. Martinu na Pohorju in v Reki pri Hočah. Naj v miru počivata!

Sv. Martin pri Slov. Bistrici. Iz južnotirolske fronte nam poročajo: Franc Jurič je bil odlikovan z bronasto svetinjo za hrabrost na patrulji. Vdrl je v sovražni jarek. — Pozdravljamo vse bralce „Slovenskega Gospodarja“! Franc Frank in Ivan Repnik iz Frama.

Sladkagora pri Smarju. Tukajšnji vojak Ivan Svetelšek piše svojim domačim iz bolnišnice: „Na-

znanjam Vam, da sem bil dne 24. avgusta na laški fronti zelo nesrečen. Zadel me je sovražni šrapnel v trebuh, tako, da nisem mislil, da bi še kdaj hodil. A tukaj v bolnišnici so zelo dobri in postrežni gospodje zdravnik. Najhujše, operacijo, sem srečno preštel in upam, da z božjo pomočjo še kdaj ozdravim. Pozdravljam vse!“

Sv. Jurij ob južni žel. Dne 20. septembra je umrl tukajšnji gostilničar in mesar Alojzij Nendl. N. p. v m.!

Celje. Dne 25. t. m. je umrl v Slov. Bistrici notarski kandidat in četovodja dr. Otokar Baš, sin celjskega notarja L. Baša. Star je bil 29 let.

Celje. Poročil se je Fran Cilenšek, učitelj v Križevcih, z Alojzko Roševco iz znane narodne rodbine v Hrastniku.

Kapele pri Brežicah. Dne 25. januarja je na južnem bojišču dal življenje za cesarja in domovino mladenič Janez Blažević iz Kapel pri Brežicah, zadet od italijanske granate; bil je takoj mrtev. Boril se je že od začetka vojne, najprej v Galiciji in potem proti izdajalskemu Italijanu. Bil je vzoren in povsod priljubljen med tovariši. Bil je tudi naročnik „Slovenskega Gospodarja“. Nanj se lahko nanašajo besede S. Gregorčiča: Umrl je fant! Kje tak je še med nami kot on, ki spi v prezgodnji groba jami. Počivaj mirno, junak, njegove domače, potrpe ob bridki izgubi, pa naj bodri zavest, za domovino padli užiiva v nebesih svoje plačilo.

Bizeljsko. Dne 21. septembra je umrl v 57. letu svoje starosti tukajšnji nadučitelj in občinski odbornik Anton Skalovnik. Njegov pogreb se je vršil ob veliki udeležbi šolske mladine in prebivalstva dne 23. septembra na domačem pokopališču. N. p. v m.!

Zadnja poročila, došla v četrtek, 28. sept.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 27. septembra.

Uradno se razglasa:

Vzhodno bojišče.

Na ozemlju pri Petrovcih je prišlo včeraj do vojnega stika z Rumuni samo na gori Tulisnj. Pri Sibinju je potek bojov za nas ugoden. Na sedmograški vzhodni fronti se naše varnostne postojanke nahajajo v boju na številnih mestih. Na ozemlju Bistrice so bili rumunski, severno od Kirlibabe pa ruski sunki odbiti.

Dalje proti severu nič pomembnega.

Italijansko bojišče.

Nobenih večjih bojov.

Na Kraški gorski planoti se nahajajo od časa do časa deli naših postojank v močnem artilerijskem ognju in v ognju metalcev min.

Balkansko bojišče.

Položaj je nespremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 26. septembra.

Francosko bojišče.

Fronta maršala bavarskega prestolonaslednika Ruperta: Bitka severno od Somme se je včeraj nadaljevala zopet pod izredno težkimi artilerijskimi in infanterijskimi boji. Najsprednejši vogel vasi Tiegval smo izgubili. Na obeh straneh kraja Courcellettes je sovražnik končno po mnogih protinapadih, v katerih je imel mnogo izgub, pridobil ozemlja, dalje proti vzhodu je bil odbit. Svoj uspeh od 25. sept. — ne glede na zasedenje vasi Guendecourt — ni mogel izrabiti. Srdite sovražnikove napade na Lesboeufs in Morval do južno od Bouchavesnes smo deloma krvavo odbili. Južno od Somme so se francoski napadi z ročnimi granatami pri krajih Vermandovillers in Chaulnes izjalovili.

Rusko bojišče.

Fronta maršala bavarskega princa Leopolda: Položaj nespremenjen.

Fronta generala kavalarije nadvojvoda Karola: Severno od Karpatov nobenih posebnih dogodkov. Novi boji v odseku pri Ludovi so se končali za Ruse zopet z neuspehom in z velikimi izgubami.

Sedmograško bojišče.

Naš napad pri pri Sibinju (Nagy-Szeben) dobro napreduje.

Balkansko bojišče.

Skupina maršala Mackensena: Ponovili so se zračni napadi na Bukarešto.

Macedonsko bojišče.

Dne 25. septembra so se vzhodno od jezera Prespa dosegli nadaljni uspehi; vzhodno od Florina so bili sovražni napadi odbiti. Včeraj so trčile bolgarske čete v Kajmakčalanu proti sovražniku, ki je že bil pripravljen za napad, so ga vrgle nazaj, zasledovale in vplenile 2 topova, več strojnih pušk, in nekaj minskih metačev.

Najnovejše bolgarsko uradno poročilo.

Sofija, 26. septembra.

Macedonsko bojišče.

Na Stara-Merečka-Planini je v smeri proti vasi Breznica oddelek naših čet presenetil in razgnal bataljon francoskega polja št. 242. Vjehih je bilo več mož, vpljenjena 1 strojna puška, več tornistrov, šotorov in vojaških kuhinj. V bajonetnem napadu smo zavzeli sovražne strelske järke pri vasi Orevnik, koder smo našli 30 sovražnih mrtvecev. Pri vaseh Pisoderi in Armensko smo napravili protinapad na tri sovražne bataljone, ki so se v neredu umaknili ter pustili na bojišču številne padle in ranjence. Vzhodno od Lerina (Florina) smo odbili tri zaporedne sovražne napade. V sovražnih vrstah je nastala zmeda in umakniti se je moral pod težkimi izgubami.

Po neprestanih desetdnevni bojih, v katerih je srđito napadala cela srbska drinska divizija višino Kajmakčalan, so danes zjutraj zarana napadle naše čete z veliko hrabrostjo celo divizijo ter jo prisilile, da se je morala na celi črti umakniti. Boj se še nadaljuje za nas z velikim uspehom.

V dolini Moglenica artilerijski boj, v katerem je moralo obmolkniti več sovražnih baterij. Na Belasica-Planini mir. Ob Strumi slaboten artilerijski ogenj.

Rumunsko bojišče.

Ob Donavi mir. V Dobruči nobene spremembe. Čete so se utrdile v svojih novih postojankah. Na obali Črnega morja mir.

Zopet nemški trgovski P-čoln v Ameriki.

Iz Novega Jorka prihaja poročilo, da je dne 25. septembra došel zopet en nemški trgovski P-čoln v Ameriko, in sicer v pristanišče Novi London (100 km od Novega Jorka). Ladjica je baje tako obložena z blagom, da je bila skoro cela pod vodo. Na pomoč so ji izven pristanišča poslali ladjo, ki jo je zavlekla v pristanišče.

Brzjavka iz Berolina pravi, da se v Ameriko pripluli P-čoln imenuje „Bremen.“

Grški kralj namerava zbežati iz Aten?

List „Echo de Paris“ poroča iz Rima: Tukaj vlada negotovost radi načrtov grškega kralja, ki namerava v slučaju, da bi uporniki napadli kraljev grad Tatoi, zbežati s svojo družino v notranjost dežele.

Pozor zaradi novih poštinih pristojbin. Kakor poročamo na drugem mestu, stopij v nedeljo, dne 1. oktobra, v veljavo nove poštine, ki so veliko višje od sedajšnjih. Navadno pismo do 20 g bo stalo 15 v, za vsakih nadaljnjih 20 g je treba plačati 5 v več. Dopisnica, ki jih pošta prodaja, stanejo 8 v, na razglednice pa je treba znamke za 10 v. Ako ima kdo še doma stare dopisnice po 5 v, mora zraven prilepiti še znamko za 3 v. Ako odpošiljatelj na pismo, dopisnico ali razglednico ne da zadosti velike znamke, mora prejemnik plačati dvakratni manjkajoči znesek kot kazen, kar prejemnika zelo občutno zadene. Tiskarna sv. Cirila in pa upravnštva in uredništva „Slovenskega Gospodarja“, „Straže“ in „Glasnika“, prosijo cenjene odjemalce, naročnike in dopisnike, da naj za dostojno frankirajo pisma in dopisnice, ker se pisma, za katera bi bilo treba plačati kazen, na noben način ne bodo sprejela. Kdor ne ve, kako znamko bi naj dal na pismo, naj vpraša na pošti.

MUZEJ

Slov. zgodovinskega društva,
Maribor, Koroška cesta 10.
Darujte zanj vse zgodovinsko važne
predmete, osobito vojne spomine.

IZGUBIL sem na vožnji med Sv. Lenartom v Slov. gor in Sv. Marjeto na Pesnici dne 25. sept. popolno precej dobro ohranjeno poročilo Monogram V. G. Pošten najteli jo naj odda proti primerni nagradi v Maribor, Langerjeva ulica šte. 21, 1. nadstropje, vrata 7. 640